

Η τρομοκρατία στην Ελλάδα και η πολιτική των "φίλων" και "συμμαχών" μας

Δημοσιεύτηκε στις Παρασκευή, 11 Δεκεμβρίου 2009 17:38 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ, σε αντίθεση με το παρελθόν, όπου πρυτάνευε ο κομμουνιστικός κίνδυνος, καθορίζεται σήμερα από δύο παράγοντες: τα ανθρώπινα δικαιώματα και την τρομοκρατία, όπως τα αντιλαμβάνονται και τα ερμηνεύουν οι Αμερικανοί

του Δαμιανού Βασιλειάδη*

Η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ και οι επιπτώσεις της στην παγκόσμια πολιτική σκηνή και την Ελλάδα.

Εισαγωγή

Μετά την κατάρρευση των καθεστώτων του υπαρκτού σοσιαλισμού και την ανάδειξη της Αμερικής σαν της μόνης παγκόσμιας υπερδύναμης η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ σε αντίθεση με το παρελθόν, όπου πρυτάνευε ο κομμουνιστικός κίνδυνος που αποτελούσε τη μονοδιάστατη στρατηγική των δυτικών χωρών, σήμερα καθορίζεται από δύο παράγοντες: τα ανθρώπινα δικαιώματα και την τρομοκρατία, έτσι φυσικά όπως τα αντιλαμβάνονται και τα ερμηνεύουν οι Αμερικανοί.

Άμεσα και πρόσφατα αποτελέσματα αυτής της εξωτερικής πολιτικής της Αμερικής έχουμε από τη μια την Γιουγκοσλαβία, όπου η ωμή στρατιωτική επέμβαση βασίστηκε στην δήθεν προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και το Αφγανιστάν, όπου το πρόσχημα ήταν η τρομοκρατία. Θα αναφερθούμε στην υποκριτική πολιτική των Αγγλοαμερικάνων στην περίπτωση του Ιράκ, που οδήγησε έναν ολόκληρο λαό στην εξαθλίωση και την καταστροφή.

Θα αναφερθούμε με ποιο τρόπο και με ποια επιλογή καθορίζονται τα κριτήρια για τα ανθρώπινα δικαιώματα και την τρομοκρατία για να δικαιολογούν τις επεμβάσεις τους οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους στα διάφορα κράτη. Γνωρίζουμε και το θεωρούμε δεδομένο, ότι η πολιτική των επεμβάσεων, με όποιο τρόπο και όποιες δικαιολογίες ή προσχήματα, υπηρετεί τα βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα των ΗΠΑ και των ισχυρών της Δύσης.

Αρκεί να αναφέρουμε την συμπεριφορά των κρατών αυτών απέναντι στο πρόβλημα της Κύπρου και απέναντι στο σφαγιασμό των Κούρδων από τη «σύμμαχο» χώρα Τουρκία. Εκεί η ωμή καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αγνοήθηκε τελείως. Επιπλέον είναι γνωστό ότι οι πιο σημαντικές τρομοκρατικές οργανώσεις ανά τον κόσμο ήταν δημιουργήματα ή αποτελούσαν σύμμαχο και όργανο, σε κάποια φάση, της ίδιας της Αμερικής, όπως ο UCK στο Κόσοβο και οι Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν. Μάλιστα οι οργανώσεις αυτές, όσο χρονικό διάστημα εξυπηρετούσαν τα αμερικάνικα σχέδια ονομάζονταν απελευθερωτικά ή τρομοκρατικά, ανάλογα με τη σκοπιμότητα που υπηρετούσαν, για τα γεωστρατηγικά σχέδια της Δύσης.

Ακόμη και η στενή σύμμαχος των Αμερικανών η Σαουδική Αραβία είναι σφηκοφωλιά των τρομοκρατών. 15 από τους 19 στο σύνολό τους τρομοκράτες της 11 Σεπτεμβρίου προέρχονταν από τη Σαουδική Αραβία. Είναι ακόμη γνωστό ότι παντού στον κόσμο οι εξτρεμιστικές ισλαμικές οργανώσεις ενισχύονταν οικονομικά από αυτή τη σύμμαχο των Αμερικανών. Όμως δεν έχουμε καμία καταδίκη της Σαουδικής Αραβίας σαν τρομοκρατικής χώρας ή εν πάσει περιπτώσει σαν χώρας που υποθάλπει ή εκτρέφει την τρομοκρατία. Όμως απελευθερωτικά κινήματα, όπως το PKK με την πίεση των Τούρκων αναγνωρίστηκαν από την κυβέρνηση των ΗΠΑ ως τρομοκρατικά.

Από την άλλη μεριά η παγκόσμια τρομοκρατία που εξαπολύει η ίδια η Αμερική απέναντι στις άλλες χώρες του κόσμου, δεν ονομάζεται τρομοκρατία. Ούτε η τρομοκρατία που εξασκούν ορισμένες χώρες στο εσωτερικό τους με τρομονόμους και κατασταλτικούς μηχανισμούς εμπίπτει στον ορισμό της τρομοκρατίας. Ο ορισμός της τρομοκρατίας, το τι είναι τρομοκρατία ή όχι καθορίζεται από τους ισχυρούς της γης με προεξάρχουσα θέση τις ΗΠΑ.

Οι επεμβάσεις των Αμερικανών ανά τον κόσμο για την εξυπηρέτηση των γενικότερων γεωστρατηγικών τους συμφερόντων με κύριο στόχο τον έλεγχο και τη απρόσκοπτη ροή του μαύρου χρυσού προς τη Δύση και τον έλεγχο των αγορών μέσω της παγκοσμιοποίησης, δεν είναι ενιαίες, ούτε έχουν την ίδια μορφή από χώρα σε χώρα. Προσαρμόζονται κάθε φορά στις τοπικές συνθήκες και τα τοπικά δεδομένα. Υστερα από εμπειριστατωμένες μελέτες των αρμόδιων επιτελείων, καθορίζεται εκείνη η εξωτερική πολιτική που τους φαίνεται κάθε φορά ότι τους εξυπηρετεί καλύτερα. Αυτό φυσικά είναι επόμενο και αναμενόμενο, γιατί τις σχέσεις των κρατών δεν τις προσδιορίζει τίποτε άλλο εκτός από τα συμφέροντα. Ούτε το διεθνές δίκαιο, ούτε τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν δεσμεύσεις για την άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Μόνο τα συμφέροντα είναι εκείνα που καθορίζουν την εξωτερική πολιτική κάθε κράτους, καθώς και η δύναμη του ισχυρού.

Όλα τα άλλα αποτελούν για τους ισχυρούς της γης μέσα προς υλοποίηση αυτής της πολιτικής. Ακόμη και ο κατ' εξοχήν παγκόσμιος οργανισμός για τα ανθρώπινα δικαιώματα ο ΟΗΕ χρησιμοποιήθηκε από τις ΗΠΑ για να εξυπηρετήσει την στρατηγική τους. Δεν χρειάζεται να επιστρατεύσουμε τον Θουκυδίδη για να αποδείξουμε τα αυταπόδεικτα της ιστορίας. Το ερώτημα συνεπώς είναι πάντα: Ποιος ωφελείται ;!

Οι επεμβάσεις των ΗΠΑ στα διάφορα μέρη του κόσμου παίρνουν διάφορες μορφές, ανάλογα με την προοπτική επιτυχίας της εφαρμοζόμενης πολιτικής. Η πολιτική αυτή περιλαμβάνει σαφώς στρατιωτικά, πολιτικά, οικονομικά, ψυχολογικά και πολιτιστικά μέσα. Όλα αυτά τα μέσα χρησιμοποιούνται μεμονωμένα ή σε συνδυασμό ανάλογα με την κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.

Στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας π.χ. χρησιμοποιήθηκε η ωμή και απροσχημάτιστη στρατιωτική βία, σχεδόν χωρίς προσχήματα. Στο Αφγανιστάν το ίδιο. Στο Ιράκ το ίδιο. Οπωσδήποτε και η ψυχολογική προπαγάνδα παίζει το ρόλο της. Στην περίπτωση της Ελλάδας δεν περνάει σ' αυτή τη φάση μια ανοιχτή ή καλυμμένη στρατιωτική επέμβαση, όπως άλλες σε μας γνωστές περιόδους της πρόσφατης ιστορίας μας. Οι μορφές επέμβασης είναι πολύ πιο πολύπλοκες πολύ πιο εκλεπτυσμένες και πολύ πιο σατανικές από παλαιότερες εποχές, όταν δεν χρειάζονταν καν προσχήματα.

Σχέσεις ΗΠΑ και Ελλάδας

Η Ελλάδα έχει πολλά ανοιχτά θέματα στην εξωτερική της πολιτική – για να περιοριστούμε στο θέμα αυτό- και δυστυχώς δεν καταβάλλει είναι αλήθεια μεγάλες προσπάθειες να παίξει μια όσο το δυνατό πιο ανεξάρτητη πολιτική στον διεθνή περιγύρο. Παρ' όλο που δεν είμαστε στην εποχή του Πιουριφόι, ούτε της χούντας. Με όλα τα χάλια μας θέλουμε να πιστεύουμε ότι είμαστε μια ελεύθερη δημοκρατική χώρα, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που οι δυνατότητες παρεμβάσεων απ' έξω δεν μπορούν να γίνουν με μεγάλη ευκολία και απροκάλυπτα όπως στο παρελθόν. Μήπως όμως γίνονται με άλλο τρόπο εξίσου ή καλύτερα αποτελεσματικό; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα. Ποιοι υποκινούν π.χ. τους κουκουλοφόρους. Είναι γελοίο να πιστεύει κανείς ότι πρόκειται για αντιεξουσιαστές και κάποιους εξαθλιωμένους μετανάστες. Εδώ υπάρχει άκρως μελετημένο σχέδιο, που έχει συγκεκριμένους στόχους.

Σήμερα οι επεμβάσεις από μέρους των ΗΠΑ και των άλλων «άσπονδων» φίλων μας , όπως λόγω χάριν της Αγγλίας, γίνονται με άλλες μεθόδους και τρόπους για να πετύχουν τους στόχους τους.

Δύο είναι οι βασικοί παράγοντες μετά τη μεταπολίτευση που αποτελούν μοχλούς πίεσης για να επηρεάσουν οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους την εσωτερική και εξωτερική μας πολιτική στα φλέγοντα προβλήματα που απασχολούν τη χώρα.

Ο ένας είναι η τρομοκρατία και ο άλλος η Τουρκία. Τόσο η τρομοκρατία όσο και η Τουρκία χρησιμοποιούνται άμεσα ή έμμεσα, ανοιχτά ή συγκαλυμμένα για να πετύχουν οι Αμερικανοί και οι ευνοούμενοί τους στόχους τους σε βάρος των εθνικών μας συμφερόντων. Εδώ μάλιστα υπάρχει και διαχωρισμός. Για το εσωτερικό μέτωπο χρησιμοποιείται η τρομοκρατία , ενώ για το εξωτερικό κατά βάση η Τουρκία και τα προτεκτοράτα τους, που είναι τα Σκόπια.

Τουλάχιστον για την περίοδο που διανύουμε. Γιατί αργότερα, αν συνεχίζουμε αυτήν την άκρως υποτελή στάση, μας περιμένουν σίγουρα και άλλα δεινά.

Τα προβλήματα που έχουν σχέση με την Τουρκία είναι πολλά και αφορούν στην παρούσα φάση- γιατί στο μέλλον μπορούν να προστεθούν σίγουρα και άλλα- το ύψιστης σημασίας για την Ελλάδα θέμα της Κύπρου, του Αιγαίου, (ήδη δρομολογείται από μέρους των Αμερικανών και Τούρκων διάλογος με τον επαναπροσδιορισμό όλων των συνθηκών που διέπουν το στάτους κβο στο Αιγαίο), του Ευρωστρατού, του ελέγχου του εναερίου χώρου, των ψηφιακών χαρτών και πολλών άλλων προβλημάτων που και τώρα υπάρχουν ή θα τα παρουσιάσουν οι «σύμμαχοι μας» Τούρκοι, Αμερικανοί και Άγγλοι στο μέλλον.

Δυστυχώς η πολιτική της εξάρτησης και της υποτέλειας που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις, προσπαθώντας να εξευμενίσουν Αμερικανούς και Τούρκους, μας δημιουργεί δικαιολογημένα μεγάλες ανησυχίες.

Τα προβλήματα που έχουν σχέση με το εσωτερικό της χώρας είναι βασικά η τρομοκρατία που έχει άμεση σχέση με τα θέματα εξωτερικής πολιτικής.

Στόχος είναι τόσο η αποσταθεροποίηση στο εσωτερικό, όσο και η αποδυνάμωση στο μέγιστο δυνατό της διπλωματικής δυναμικής και αποτελεσματικότητας της χώρας στο διεθνή ορίζοντα. Τι πιο χειρότερο μπορεί να συμβεί αυτή τη στιγμή στην πατρίδα μας από το να χαρακτηριστεί σαν χώρα που εκτρέφει και συντηρεί την τρομοκρατία και να προστεθεί ούτε λίγο ούτε πολύ στη χορεία των άλλων χαρακτηρισμένων τρομοκρατικών κρατών, Ιράκ, Σομαλία, Σουδάν κ.τ.λ.

Από την άλλη να εμφανίζεται η Τουρκία σαν ευνομούμενη χώρα, με την παράνομη κατοχή της Κύπρου, τα λευκά κελιά στην ίδια τη χώρα, την τρομοκρατία ενάντια στους Κούρδους και τις άλλες μειονότητες και τα τόσα άλλα εγκλήματα απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα!

Πραγματικά τραγική ειρωνεία! Ο λύκος να παρουσιάζεται σαν πρόβατο και ο νοικοκύρης σαν κλέφτης.

Εδώ γίνεται συνειδητά προσπάθεια να δημιουργηθεί σε βάρος της χώρας μας ένα αρνητικό κλίμα, ως χώρα, όπου επικρατεί χάος και ανασφάλεια.

Η επίσκεψη του έλληνα πρωθυπουργού στη «φίλη» χώρα χρησιμοποιήθηκε τεχνηέντως για να μας διαφημίσει στην αμερικανική κοινή γνώμη σαν μια χώρα που υποθάλλει και εκτρέφει την τρομοκρατία.

Αραγε - και εδώ είναι το κρίσιμο ερώτημα- χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται η τρομοκρατία για συγκεκριμένους πολιτικούς στόχους τους οποίους ήδη περιληπτικά αναφέραμε και ποιες είναι οι δυνάμεις εκείνες που εντός και εκτός Ελλάδας εξυπηρετούνται από την ύπαρξη και συντήρηση της τρομοκρατίας;

Η τρομοκρατία ως παράγοντας ελέγχου της Ελλάδας από τις ΗΠΑ και τους «φίλους και συμμάχους μας»

Η 17 Νοέμβρη δεν εξαλείφθηκε, όπως κάποιοι ισχυρίστηκαν. Απλώς παροπλίστηκε το εκτελεστικό της κομμάτι, γιατί μεσολάβησαν οι Ολυμπιακοί Αγώνες, που δεν συνέφερε στα εξωθεσμικά κέντρα εντός και εκτός Ελλάδας η δράση της την περίοδο εκείνη.

Τώρα παρουσιάζεται με την ονομασία «Ένοπλος Αγώνας» που αποτελεί το εκτελεστικό όργανο μυστικών υπηρεσιών που σκοπό έχουν να αποδυναμώσουν το εσωτερικό μέτωπο, να δημιουργήσουν καταστάσεις γενικής παραλυσίας και αποδιάρθρωσης της κοινωνικής συνοχής.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι ο Επαναστατικός Αγώνας είναι μια καθαρά εγκληματική οργάνωση, η οποία καμιά απολύτως σχέση δεν έχει με απελευθερωτικά ή μαζικά κινήματα, που θα είχαν ένα κάποιο βαθμό ιδεολογικής ή πολιτικής νομιμοποίησης, όπως συνήθως έχουν διάφορα κινήματα, ιδεολογικά και πολιτικά. Συνεπώς είναι εντελώς καταδικαστέα. Πέρα από το γεγονός αυτό είναι επίσης απόλυτα σωστό ότι η δράση του βλάπτει παντοιοτρόπως τα συμφέροντα της χώρας μας, κυρίως στα κρίσιμα θέματα εξωτερικής πολιτικής, όπως το Κυπριακό, το Αιγαίο, η Θράκη, το Σκοπιανό κ.λπ., όπως προσπαθήσαμε να δείξουμε πιο πάνω.

Πως λοιπόν μπορούμε να τον χαρακτηρίσουμε; Ο Επαναστατικός Αγώνας» αποκλειστικό στόχο έχει να εκθέσει την πατρίδα μας διεθνώς και να βλάψει τους Έλληνες πολίτες και το ελληνικό έθνος -κράτος.

Η απλή λογική καταλήγει στο συμπέρασμα αυτό. Αντικειμενικά τουλάχιστον αυτή είναι η κατάληξη.

Αναγκαστικά πάλι ανακύπτει το ερώτημα: ποιοι είναι οι εγέφαλοι της τρομοκρατικής αυτής οργάνωσης και ποιοι κρύβονται από πίσω;

Είναι με άλλα λόγια προϊόν αμετανόητων ή αρρωστημένων εγκεφάλων που ζουν εκτός τόπου και χρόνου και συνεπώς δεν έχουν συναίσθηση του τι κάνουν ή είναι προϊόν μυστικών υπηρεσιών που το συντηρούν και το αναπαράγουν για μια συγκεκριμένη σκοπιμότητα, τους στόχους της οποίας με συντομία αναπτύξαμε;

Την πρώτη περίπτωση απορρίπτουμε βάζοντας μπροστά την κοινή λογική και χωρίς να έχουμε καμιά απολύτως συγκεκριμένη πληροφορία, για να μην υπάρξει σύγχυση ή κατηγορία ότι γνωρίζουμε κάτι και το αποκρύπτουμε. Μια τέτοια οργάνωση που έχει ένα θεωρητικό επίπεδο, όπως αυτό διαφαίνεται από το περιεχόμενο των προκηρύξεων, μια οργάνωση που έχει ένα τόσο καλό δίκτυο πληροφοριών, που θα κατέπλησσε ακόμη και μυστικές

υπηρεσίες διεθνούς κύρους, μια οργάνωση που σπάνια κάνει λάθη και διαθέτει μια τέτοια, όπως αποδεικνύεται, οργανωτική ικανότητα και αδιάλειπτη παρουσία πάνω από 26 χρόνια, αν λάβουμε υπόψη μας ότι ο Επαναστατικός Αγώνας είναι η συνέχεια της 17 Νοέμβρη, χωρίς να αποκλυφτεί το παραμικρό, μια οργάνωση φάντασμα, δεν είναι δυνατό να υπάρχει, παρά ως επιτελικό όργανο, μυστικών υπηρεσιών.

Κατά την άποψή μας μόνο μυστικές υπηρεσίες μιας ξένης χώρας ή και άλλων χωρών, είναι σε θέση να στήνουν και να αναπαράγουν μια τέτοια οργάνωση. Οι ενδείξεις είναι πάρα πολλές, που μπορούν να κατοχυρώσουν αυτή μας την επιχειρηματολογία.

Για το λόγο αυτό προσφέρουν πολύ κακές υπηρεσίες στον τόπο, όποιοι και από οποιοδήποτε χώρο προέρχονται, αναζητούν μέσα στον ελλαδικό χώρο τους εγκεφάλους στο χώρο των αναρχικών ή των αντιεξουσιαστών ή κάποιων «επαναστατημένων» νεαρών, που βρίσκονται σε πλήρη σύγχυση. Δεν μιλούμε φυσικά για τα εκτελεστικά όργανα, που μπορεί να είναι οποιασδήποτε μορφής.

Πρέπει να σταματήσει επιτέλους ο αλληλολιθοβολισμός και η αναζήτηση υπευθύνων εκεί που δεν υπάρχουν. Ο αποπροσανατολισμός πρέπει να έχει και τα όριά του. Ας μην εθελουφλούμε εξαιτίας κακώς εννοούμενων προσωπικών ή μικροπολιτικών συμφερόντων, που βάζουν τη χώρα σε κίνδυνο στο σύνολό της.

Αν θέλει η ελληνική πολιτεία και δεν είναι πλήρως υποτελείς στους ξένους, τότε πρέπει να κατευθύνει τις προσπάθειές της στις ξένες μυστικές υπηρεσίες, κυρίως δυνάμεων από «άσπονδους φίλους και συμμάχους». Και ο νούω νοήτω!

Αν πραγματικά έτσι έχουν τα πράγματα, τότε πρέπει να αναζητήσουμε τις μυστικές υπηρεσίες του εξωτερικού που επιτελούν αυτό το έργο. Ποιες είναι άραγε αυτές; Αναγκαστικά και πάλι καταλήγουμε στις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ και στις αντίστοιχες ενδεχομένως υπηρεσίες των φίλα προς την Αμερική προσκείμενων κρατών. Και αυτές κατά κύριο λόγο, χωρίς να μπορούμε να αποκλείσουμε και άλλες, δεν είναι άλλες από την Αγγλία και την Τουρκία και όχι μόνο.

Εάν λοιπόν ο Επαναστατικός Αγώνας και οι κουκουλοφόροι, για να επανέλθουμε στο θέμα, είναι προϊόν ξένων μυστικών υπηρεσιών – και αυτές δεν μπορεί να είναι άλλες από τις συγκεκριμένες που αναφέρθηκαν, οι οργανώσεις αυτές, όποιο όνομα κι αν έχουν και όποιες κουκούλες κι αν φορούν, ποτέ δεν μπορεί να εξαρθρωθούν, παρά μόνο από τις ίδιες μυστικές υπηρεσίες που τη δημιούργησαν και τις εκτρέφουν. Η άλωση του κρατικού μηχανισμού από τις ξένες μυστικές υπηρεσίες αποτελεί άμεσο κίνδυνο, από τη μια για την εσωτερική μας ασφάλεια, τη δημοκρατία τη σταθερότητα, την ειρήνη και από την άλλη για την ακεραιότητα της πατρίδας μας και την κατοχύρωση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων και της εθνικής μας ανεξαρτησίας. Γιατί σε τελευταία ανάλυση δεν ενδιαφέρει τα εξωθεσμικά κέντρα, τι πράττουμε εμείς εδώ στην Ελλάδα και τι προβλήματα μας ταλανίζουν, αλλά θέλουν αποδυναμώνοντας το εσωτερικό μέτωπο, να λύσουν προς το συμφέρον τους και προς ανήκεστο βλάβη των κρίσιμων εθνικών μας θεμάτων.

Προοπτική διεξόδου

Μία μόνο περίπτωση υπάρχει για να ανατραπεί αυτό το σκηνικό: Να στεγανοποιηθούν οι ελληνικές μυστικές υπηρεσίες από τη διείσδυση ξένων μυστικών υπηρεσιών στον κρατικό μηχανισμό και η εκάστοτε πολιτική ηγεσία να έχει τη θέληση γι' αυτό. Επιπλέον οι ελληνικές μυστικές υπηρεσίες και οι υπηρεσίες εθνικής ασφαλείας να αναζητήσουν τις τρομοκρατικές οργανώσεις στις ξένες μυστικές υπηρεσίες, αν μπορούν και δεν υπάρχει πλήρης υποταγή στον ξένο παράγοντα.

Μόνο τότε υπάρχει σίγουρη προοπτική να εξαρθρωθεί οποιαδήποτε εγκληματική οργάνωση και να βρει ο τόπος την ηρεμία του. Όσο είμαστε έρμαιο των ξένων μυστικών υπηρεσιών, καμία λύση δεν είναι εφικτή. Δεν μπορεί να αναθέτουμε οι ίδιοι το λύκο να φυλάει τα πρόβατα.

Χρειάζεται πολιτική βούληση για ανεξάρτητη πολιτική. Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε ότι μια πολιτική που δεν στρέφεται εναντίον κανενός, αλλά σκοπό έχει να προασπίσει τα αυτονόητα εθνικά συμφέροντα μπορεί από ορισμένους κύκλους να χαρακτηρίζεται εθνικιστική ή εξτρεμιστική.

Τέτοια κυβέρνηση δεν υπήρξε μετά την μεταπολίτευση καμία.

Τόσο εκείνες που διατείνονται ότι κράτησαν και κρατούν ψηλά το λάβαρο της ανεξαρτησίας και της εθνικής αξιοπρέπειας, όσο και οι άλλες που κατηγορούνται ότι είναι δυτικόδουλες.

Υπάρχει ελληνική κυβέρνηση που θα δείξει τη θέληση να στεγανοποιήσει τις ελληνικές διοικητικές αρχές από κάθε ξένη ανάμειξη; Αν ναι, τότε μπορεί να εξαρθρωθούν οι τρομοκρατικές οργανώσεις. Αν όχι, ας μη γυρεύουν για άλλοθι εκείνοι που κατευθύνουν τις τύχες αυτού του τόπου. Ας αναλογιστούν, αν είναι υποκείμενα της ιστορίας ή αντικείμενα προς χρήση!

Η εμπειρία μας δυστυχώς είναι πολύ αρνητική. Ο ευτελισμός και η εξαχρείωση της πολιτικής και των πολιτικών προμηνύει πολλούς κινδύνους για την πατρίδα μας.

Δυστυχώς οι προσωπικές φιλοδοξίες και τα προσωπικά, μικροπολιτικά και κομματικά συμφέροντα, χωρίς ηθικές και πατριωτικές αντιστάσεις, (δεν αναφερόμαστε στις εξαιρέσεις) μπορεί να μας οδηγήσουν σε καθοδηγούμενες από το εξωτερικό ανωμαλίες, οι οποίες όμως λόγω αυτής της κατάστασης του πολιτικού εκφυλισμού, θα βρουν πρόσφορο έδαφος για να ευδοκιμήσουν. Γιατί η ιστορία μας απέδειξε έως σήμερα, ότι για όλες τις καταστροφές – μικρές και μεγάλες- που υπέστη ο τόπος, την ευθύνη είχαμε εμείς οι Έλληνες. Οι ξένοι κοιτάζουν τα δικά τους συμφέροντα.

Λύσεις για να υπερασπίσουμε τα εθνικά μας συμφέροντα υπάρχουν, αρκεί να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Οι καιροί είναι χαλεποί. Ο λύκος στην αναμπαμπούλα χαίρεται. Και οι Αγγλοαμερικάνοι και λοιποί «φίλοι μας» προγραμματίζουν μια τέτοια αναμπαμπούλα, εάν δεν υποκύψουμε από μόνοι μας στη θέλησή τους.

Η ενότητα των ελλήνων πολιτών μπροστά στον επερχόμενο κίνδυνο είναι πέρα από απαραίτητη και αναγκαία. Και τώρα θα δείξει η αριστερά ξεπερνώντας τα αδιέξοδά της, ότι ενδιαφέρεται για το λαό και τα προβλήματά του, ώστε να γίνει πάλι αξιόπιστη πρωτοπορία μίας λαμπρής ιστορίας που αποκτήθηκε με αίμα και θυσίες.

* Ο Δαμιανος Βασιλειάδης είναι εκπαιδευτικός